

Sygn. akt VI GC 63/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. C. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Budowlano - (...) C. J. w R.

przeciwko: (...) Centrum Sp. z o.o. w Ś.

o zapłatę

I. odmawia odrzucenia pozwu

II. zasądza od pozwanego (...) Centrum Sp. z o.o. w Ś. na rzecz powoda J. C. kwotę 230.801,67 zł (słownie: dwieście trzydzieści tysięcy osiemset jeden złotych sześćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.121,00 zł (słownie: trzynaście tysięcy sto dwadzieścia jeden złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.217,00 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 63/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2015 r.

Pozwem z dnia 2 stycznia 2015 r. (data stempla pocztowego k. 109) powód J. C., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Budowlano- (...) J. C., wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) CENTRUM sp. z o.o. kwoty 230.801,67 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że wykonał na rzecz pozwanego roboty budowlane i w związku z tym wystawiał faktury. Pozwany uregulował należności z tego tytułu na podstawie wystawianych faktur, lecz z opóźnieniem.

Na tej podstawie powód wystawił w dniu 27.11.2014r notę odsetkową dokonując wyliczenia należnych mu odsetek. Pozwany nie uregulował należności pomimo wezwania do zapłaty.

W dniu 4 lutego 2015 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu (k. 116).

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k- 121-124) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwany zakwestionował podstawy żądania zgłoszonego przez powoda. W uzasadnieniu sprzeciwu zarzucił ,że faktury nie są źródłem stosunku cywilnoprawnego i nie mogą stanowić o zasadności powództwa. Przyjęcie faktury oznacza jedynie oświadczenie gotowości podjęcia czynności sprawdzenia zasadności świadczenia, nie skutkuje zaś akceptacją należności. Powód nie wskazał tytułu wykonania prac za które wystawił faktury . Poza tym zarzucił ,że powód winien wykazać jak wyliczył wysokość skapitalizowanych odsetek. Stwierdził , iż powód wystawiał faktury za roboty dodatkowe , które nie były one akceptowane przez pozwanego .

W piśmie z dnia 19 marca 2015 r (k- 133 -134) pozwany zgłosił wnioski o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości na okoliczność prawidłowości wyliczenia kwot odsetek ustawowych oraz odrzucenia pozwu z uwagi na wcześniejsze wytoczenie powództwa o należność z umowy nr (...) z dnia 10.11.2011r.

Na rozprawie w dniu 27 marca 2015 r. powód wniósł o oddalenie w/w wniosku dowodowego argumentując, iż są one powoływane jedynie dla zwłoki oraz podnosząc ,że brak podstaw do odrzucenia pozwu , gdyż w sprawie o sygn. akt VI GC 37/15 dochodzi zapłaty należności głównej , której pozwany nie zapłacił , zaś w niniejszej sprawie odsetek od należności głównych , które zostały już przez pozwanego zapłacone (k-142).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód wykonał na rzecz pozwanego roboty budowlane przy budowie salonu (...) w K. (dowód : faktury VAT k- 10-40,43,44-45,48), rozbudowy salonu usługowo-handlowego P. w K. (dowód : faktury VAT k- 41,43,46-47). Z tego tytułu wystawił w okresie od miesiąca października 2011r do 31 maja 2013r łącznie 39 faktur , które miały być płatne w terminie 40 dni od doręczenia w których wskazał konkretne roboty za które żąda zapłaty. Przedmiotowe faktury zostały doręczone pozwanemu i zaksięgowane – czego pozwany nie kwestionował- oraz zapłacone,

lecz bez zachowania terminu ich płatności.

(Dowody: - należności i zobowiązania na dzień 15.10.2014r k- 51-58,

- historia rozliczeń k- 58-98)

Powód w dniu 27.11.2014r wystawił notę odsetkową nr (...) w którym wyszczególnił za jakie okresy i od jakich kwot naliczył ustawowe odsetki

(dowód: nota odsetkowa nr (...)).

Powód wezwał w dniu 28.11.2014r pozwanego o uregulowanie należności wynikających z w/w noty odsetkowej (dowód: wezwanie do zapłaty k- 49 wraz z dowodem jego doręczenia k- 50).

Bezsporne między stronami jest, że pozwany nie dokonał żadnych płatności na poczet należności określonych w/w notą odsetkową.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o wymienione powyżej dowody z dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości i treści. Dowody te stanowią spójny opis stanu faktycznego. Z uwagi na nie kwestionowanie przez pozwanego dat wymagalności faktur, potwierdzenia dostarczenia faktur oraz ich zapłaty w zakresie należności głównej, Sąd przyjął, że zostały one doręczone pozwanemu i przez niego zaksięgowane.

Sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez pozwanego w piśmie datowanym na 19 marca 2015 r. jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (stosownie do art. 227 k.p.c.) a ponadto powołane jedynie dla zwłoki (art. 217 § 3 k.p.c.).

Dowód z opinii biegłego księgowego zawnioskowany przez pozwanego w sytuacji gdy w swoich zarzutach podniesionych w sprzeciwie od nakazu zapłaty ograniczył się jedynie do ogólnikowego zaprzeczania prawidłowości

wyliczenia ustawowych odsetek , aby dopiero w piśmie z dnia 19.03.2015r wnieść o dowód z opinii biegłego dalej nie naprowadzając konkretnie co jest nieprawidłowo obliczone przez powoda w przedmiotowej nocie odsetkowej przez przyzmat wystawionych faktur i dokonanych przez niego rozliczeń należało oddalić.

Należy w tym miejscu podnieść ,że pozwany na wezwanie do zapłaty przedmiotowych należności nie zgłaszał żadnych zarzutów, nie kwestionując jej w żaden sposób.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

W związku z zarzutami pozwanego w ocenie Sądu powód, zgodnie z art. 6 kc, wywodząc roszczenie dotyczące zapłaty ustawowych odsetek winien był udowodnić, co też zdaniem Sądu uczynił, że pozwany zapłacił należności wynikające z przedmiotowych faktur po terminie płatności.

Na dowód powyższego przedłożył w/w dowody z dokumentów , które w ocenie Sądu są wystarczającymi dowodami w tym zakresie; szczególnie ,że pozwany nie skonkretyzował dlaczego kwestionuje sposób naliczenia ustawowych odsetek przedstawiony przez powoda.

Należy w związku z tym zauważyć ,że w świetle art. 245 kpc nie można uznać, aby faktura VAT miała inną moc dowodową, niż inne dokumenty prywatne (tak wyrok SN z dnia 7.11.2007r., II CNP 129/07, Lex nr 621237). Dokumentem prywatnym jest każdy dokument, który nie jest dokumentem urzędowym. Pismo stanowiące dokument prywatny musi spełniać ogólne warunki przewidziane dla wszystkich dokumentów jako środków dowodowych. Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy. Jego moc dowodowa jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, albowiem dokumenty prywatne nie korzystają z podstawowego w tym zakresie domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Nie przeszkadza to jednak w tym, aby sąd w ramach swobodnej oceny dowodów uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną lub nie z rzeczywistym stanem rzeczy. Dokumenty prywatne korzystają zaś z domniemania prawnego tj. domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument podpisała.

Ponadto należy podnieść ,że faktura VAT ma znaczenie nie tylko w prawie podatkowym , ale także cywilnym. Może być ona uznana , gdy zawiera stosowną klauzulę za pełniącą rolę wezwania do zapłaty w rozumieniu art. 455 kc (por. uchwała SN z dnia 19.05.1992r, III CZP 56/92, z dnia 7.07.2005r, IV CSK 28/05, niepubl. LEX nr 180911), czy też pokwitowanie (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r, IV CK 57/02, niepubl. i uzasadnienie uchwały SN z dnia 10.07.2008r, III CZP 62/08) Faktura stanowi również „stwierdzenie wierzycelności pismem” w rozumieniu art.415 kc. (por. uchwała SN z dnia 6.07.2005r, III CZP 40/05, OSNC 2006 nr 5, poz.84 i wyrok SN z dnia 2.07.2009r ,sygn. akt V CSK 461/08), zaś jej treść może także w istotnym zakresie współkształtować (czy wręcz określać) treść umowy na podstawie której jest wystawiana lub dowód której stanowi. (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r IV CK 57/02, uzasadnienie w/w uchwały z dnia 10.07.2008) Faktura jest ponadto dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych , stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 24.10.2002r , sygn. akt 219/02).

Powód wykazał również, że pozwany należności wynikających z w/w faktur nie uregulował w terminie określonym w fakturach. Okoliczność ta również została wykazana przez powoda m.in. dokumentem w postaci transakcje rozliczone (k- 51-57), historii rozliczeń (k- 58-98) oraz wezwaniem do zapłaty z dnia 28.11.2014r (k- 49). Istotne również jest ,że w tych okolicznościach brak skonkretyzowanych zarzutów pozwanego co do prawidłowości wyliczeń odsetek przez powoda powoduje ,że powód nie mógł się do niniejszego konkretnie odnieść , a Sąd następnie te fakty zweryfikować ; i w tej sytuacji gdyby się okazało ,że przy ich ocenie wymagane są wiadomości specjalne (art. 278 kpc) wniosek pozwanego co do dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości Sąd oceniłby po myśli z art. 227 kpc w zw. z art. 233 kpc – albowiem pozwany dowodzi fakty uzasadniające jego zarzuty przeciwko roszczeniu powoda (por. wyrok SN z dnia 9.01.2001r, II CKN 1194/00, niepubl.).

W tym miejscu należy przywołać treść art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy

zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Pozwany w sytuacji gdy przed wytoczeniem powództwa dokonuje zaksięgowania spornych faktur przez pozwanego oraz dokonuje ich płatności w całości w oparciu sporządzoną w ten sam sposób i przez te same osoby podpisaną dokumentację dał powody do przyjęcia, że powód wykazał zasadność wniesionego powództwa o czym orzeczono po myśli art. 481 kc w zw. z art. 359 kc.

Sąd odmówił odrzucenia pozwu, albowiem powód dochodził w niniejszej sprawie ustawowych odsetek od należności, które pozwany już uregulował, natomiast w sprawie o sygn. akt VI GC 37/15 przedmiotem rozpoznania była zapłata wynagrodzenia za wykonane przez powoda roboty budowlane, którego pozwany w ogóle nie zapłacił (art. 199 par 1 pkt 2 kpc)

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 2 oraz § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349). Na zasądzoną kwotę składa się wpis w kwocie 14.412,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.217,00 zł (pkt III).